

Verslag van de fietstocht over en langs de cuesta op 12 juli 2025

Omdat de 11de op een vrijdag viel en om de tot de beroepsbevolking horende leden te verleiden deel te nemen aan de 11 juli uitstap werd die op zaterdag de 12de gepland. Goed bedoeld maar vruchteloos. Weinig of geen jongere leden gezien. Maar niet getreurd ... de 40 gereserveerde plaatsen voor de fietstocht waren in een mum van tijd uitverkocht.

We fietsten dus langs, over en opnieuw langs de Meetjeslandse cuesta, een heuvelrug die op zijn hoogste punt ongeveer 30 meter meet, een ijkpunt dus in onze regio, lopende van Oedelemberg, over Knesselare met als orgelpunt het prachtige Drongengoedbos tot in Zomergem.

Professor Wim De Clecq, een geschiedkundig sprekende encyclopedie, bracht ons boeiende verhalen op verschillende plaatsen op onze route. De Romeinse bewoning, de inspanningen van heel wat abdijen om het land in deze regio vruchtbaar te maken en middeleeuwse ontdekkingen passeerden de revue. Wim is een meeslepend verteller en weet opmerkelijke geschiedkundige ontwikkelingen in een kleurrijke verhalende taal tot leven te brengen.

Dat onze deken op technisch vlak inventief was wisten we al langer: hij had een soort van 'opaleur' op een geleende elektrisch aangedreven bakfiets gemonteerd waardoor Wim perfect verstaanbaar was voor elkeen. Zelfs de in die tijd alom tegenwoordige Tour de France kwam wel heel dichtbij toen het deuntje 'Rodania ..., Rodania ...' uit de voormelde box ging schallen. Een ideaal weertje, een geboeid publiek en 's avonds een gesmaakte maaltijd in de Swaene. Kortom het zat goed op die 12de juli. Alhoewel ... een Vlaming heeft ook steeds enkele kleine bemerkingen klaar.

Wat is dat toch met die akoestiek in de bovenzaal van de Swaene?

De sporadische smalende opmerking over de groeiende buikomvang van de twee assistenten van Wim De Clerq, die met veel bravoure de pancartes voor de professor mochten omhoog houden, was volkomen buiten de kwestie.

En wat gezegd van een enkeling die het had over de overvloed aan te zanderige wegen waardoor zijn fiets bestoft de fietsenstalling in moest.

Kortom, de Vlaming op zijn best ...

En eind goed al goed. Hier toch, in ons schone welvarende Vlaanderen, elders is het een pak minder.